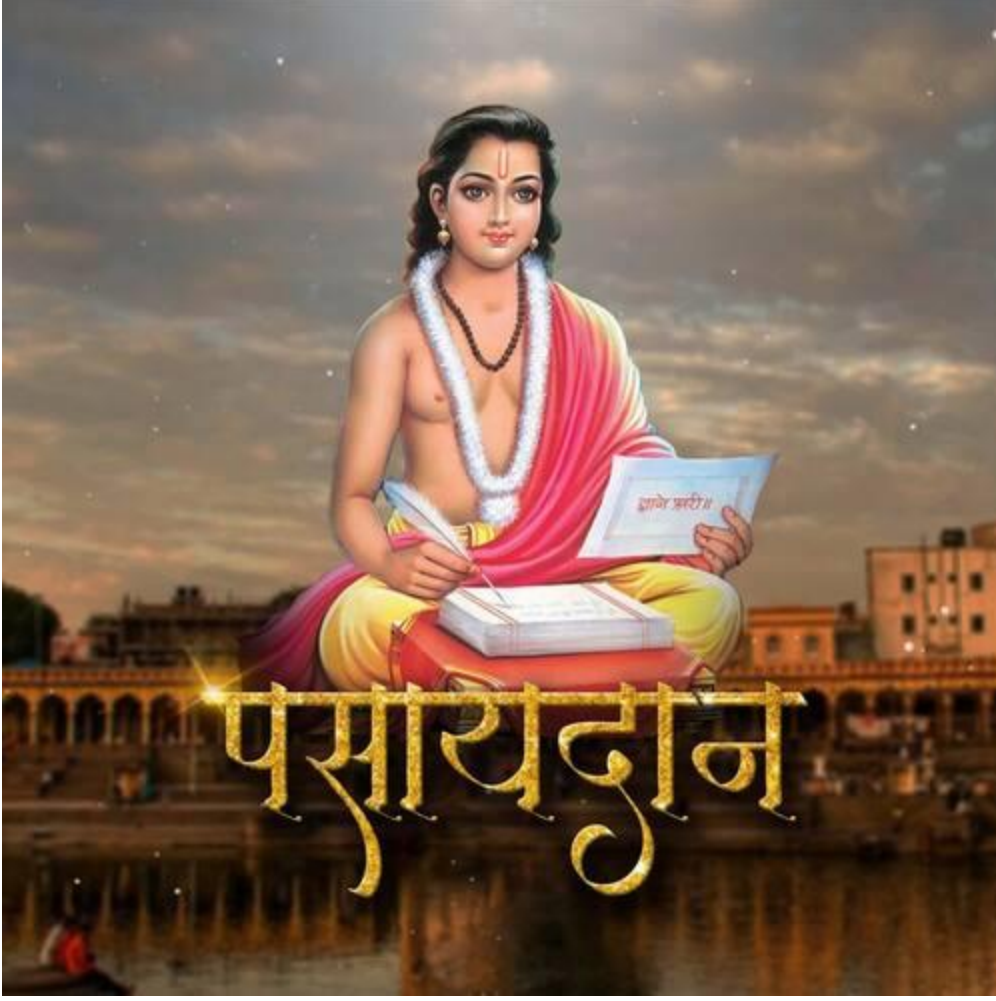

॥ पसायदान ॥

॥ अथ षष्ठशतकादि ॥

आता विश्वात्मका देवे । येणे वाग्यज्ञे तोषावे ।

तोषोनिया मज द्यावे । पसायदान हे ॥१॥

जे खळांची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मी रती वाढो ।

भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवांचे ॥२॥

दुरितांचे तिमिर जावो । विश्वस्वधर्म सूर्ये पाहो ।
जो जे वांच्छील तो ते लाहो । प्राणिजात ॥३॥

वर्षत सकळ मंगळ । ईश्वरनिष्ठांची मने वळ ।
आणि सर्वसुवर्णांची मिळो फल । ही इच्छासक्ति ॥४॥

जे खळांना चिडे चिडो । ते शांतीसि लीन होवो ।
आणि सर्वभूतांसी भावो । मैत्राचा ॥५॥

सर्वत्र सुखाचा वर्षाव । दुःखांचा होवो अभाव ।
शांतीचा राज्याभिषेक होवो । हा पसायदान ॥६॥